

העמותה למען הקשיש

גליון
230

- מטפלים מנוסים לטיפול אישי בבית
- מטפלים זרים ל-24 שעות
- מרכז מידע ייעוץ והכוונה

טל: 04-6210526, 04-6324808
רח' רמב"ם 29 (קומה 1) חדרה

כיוון חדרה

עיתון גימלאי חדרה

דצמבר 2015 - כסלו תשע"ו

230

אפרטים על פעילויות ואירועים נוספים...
www.amuta4kashish-hadera.org.il

טקס סיום אירועי חודש ההצדעה לאוכלוסיה המבוגרת ומתן תעודות הוקרה לגימלאים המובילים מיזמי התנדבות

את: ימינה לוי | yemimale@gmail.com

בטקס רב רושם שנערך בסוף החודש, באולם רינה שני, לציון סיום אירועי חודש ההצדעה לאוכלוסיה המבוגרת, ניתנו תעודות הוקרה לגימלאים שמובילים מיזמי התנדבות למען הגימלאים ולמען אוכלוסיית חדרה בכלל.

הטקס נערך בנוכחות ראש העיר - **צביקה גנדלמן**, **יעקב זיגדון** - מנכ"ל העיר חדרה, **זויה הימברג** - מנהלת אגף הרווחה. את הטקס ניהלו **רויטל פוקס** - מנהלת המחלקה לאוכלוסיה המבוגרת באגף הרווחה העירוני ו**יונה מאור** - מנהלת היחידה להתנדבות. לטקס חברו הגברת **אמירה משה** - מנהלת אולם רינה שני, בפעילות החודשית של אפי נצר וחברים, שכרגיל, הלהיבו את הקהל.

על הזוכים בתעודות ההוקרה קראו בעמ' 2

סרטים באולם רמה שמי

13/12/15 יום א בשעה 16:00-007 ספקטר
27/12/15 יום א בשעה 16:00- משחק באש

לפרטים נוספים: נגה הסל 054-8007997

תלם

שירותי סיוע כס"מ

סיוע זיהוי אנושי

תלם - בשיתוף עם העמותה למען הקשיש בחדרה

- ★ סיוע וייעוץ בקבלת רישיונות לעובד הזר - ללא תשלום.
- ★ מטפלים/ות זרים - 24 שעות ביממה.
- ★ מטפלים/ות זרים - דוברי שפות שונות.
- ★ שירות מקצועי ואמין.

רח' בית הלל 6 תל-אביב 67017
טל. 03-5618850, 03-5619120, 079
גריןברג כלנית: 050-4440009

כיוון חדרה

עיתון גימלאי חדרה

דצמבר 2015 - כסלו תשע"ו

230

עורכת ראשית: יונה מאור.

חברי המערכת: רבקה בן-מנחם, יצחק גולדפינגר, יאשיהו וולשטיין, יפה וינקר, רחל ליון, ימימה לוי, רות לפידור, יונתן נוי, נגה ניב, זהבה עמל, עליזה רוזנוס, מנינה שחק, עדי שיטה, בתיה שרייבמן.

רכזת הכתבים ומפיקת העיתון: עו"ס רויטל פוקס.

המחלקה לאוכלוסיה המבוגרת באגף הרווחה.

הגהה: יאשיהו וולשטיין.

המו"ל: "העמותה למען הקשיש" בחדרה טל. 04-6323331 פקס. 04-6247537.

עריכה גרפית והדפסה: דפוס סאלי חדרה.

אתם מוזמנים לשלוח תגובות וסיפורים מעניינים לכתובת המייל של המערכת:

E-mail: kivunhadash1@gmail.com

סיפורו של רחוב

את: יצחק (צ'קה) זלדרינגר | ipzhk@bezeqint.net

רחוב הרברט סמואל

בחרתי הפעם להביא לפניכם את סיפורו של רחוב הרברט סמואל בחדרה, מפאת חשיבותו כעורך תחבורה ראשי בעיר - מחד, והאישיות שהוא נקרא על שמה - מאידך.

רחוב הרברט סמואל נמתח לאורכה של חדרה, במרכזה, מצומת רחוב ירושלים במזרח (המשכו רחוב חטיבת גולני) ועד צומת המשטרה במערב (המשכו רחוב דוד שמעוני). הרחוב חוצה את הפיאצה ומשמש ככביש גישה ראשי לחנויות ובתי העסק במרכז חדרה.

הרחוב נקרא על שמו של הרברט סמואל, הנוציב העליון הבריטי הראשון בעת שלטון המנדט של ממשלת בריטניה, לאחר מלחמת העולם הראשונה. (המנדט הבריטי משנת 1918 ועד שנת 1948 - מועד הקמת מדינת ישראל).

הרברט סמואל נולד בשנת 1870 למשפחת מהגרים יהודית שהגיעה לבריטניה במאה ה-18. היה מדינאי מוביל בדיפלומטיה הבריטית, ממנהיגי המפלגה הליברלית. בשנת 1909 נתמנה שר בממשלה הבריטית, ובעת מלחמת העולם הראשונה אימץ את הפתרון הציוני לשאלת ארץ ישראל והבעיה היהודית. בשנת 1920 נתמנה לנציב העליון בארץ ישראל, וכיהן בתפקיד זה 5 שנים עד שנת 1925. בעת תקופת כהונתו הכריז על ירושלים כ"בירת ארץ ישראל". הוא הקים מפעלי פיתוח (בעיקר כבישים) בהם הועסקו בני העליה השלישית הציונית.

בתקופת זו ביקר מספר פעמים בחדרה, ובארכיון החא'ן בחדרה מצויים מסמכים על קבלות פנים שנערכו לו במקום. הרברט סמואל ביקר בחדרה בשנת 1934 לאחר תום כהונתו, לרגל נישואי בנו.

בנו אדווין סמואל נישא לבתו של הבלשן הישראלי יהודה גור. חלק מצאצאיו גרים עד היום בתחומי מדינת ישראל. הרברט סמואל נפטר בשנת 1963 והוא בן 93.

חברי הקהילה התומכת חסייירים עם ראש העיר

חברי הקהילה התומכת בחדרה יצאו לסיור ברחבי העיר חדרה במסגרת חודש ההצדעה לאזרח הוותיק. את הסיור ליווה והנחה ראש העיר **צביקה גנדלמן**.

לדברי **שרה לבוצ'קין**, רכזת התרבות של הקהילה התומכת, ההתייחסות והכבוד להם זכו הגמלאים, המגע האישי וההסבר המקיף של ראש העיר ראויים להערכה רבה. ממקום זה הם מבקשים להודות לעושים במלאכה, להנהלה וללשכת ראש העיר, **לרויטל פוקס** - יועצת ראש העיר לאזרחים ותיקים, לעמותה למען הקשיש ומנהליה על אירוח נעים וטעים בסיום הסיור.

חוקהילה חתומכת בחדרה מתרחבת וקוראת לכם לחצטרף!

★ **מבצע לחגים לגמלאי חדרה - חודש חיים ללא התחייבות** ★

הקהילה התומכת מספקת שירותים הדורשים לך בטביבת מגורים ומעניקה לך ביטחון אישי ושקט נפשי 24 שעות ביממה

סל השירותים מהם תהנה כחבר בקהילה התומכת:

- אם קהילה - סיוע בפיתרון בעיות יום יום וקשר אישי
- אב קהילה טכני - מתן פתרון מיידי לתקלות טכניות ותיקונים קלים בבית
- פעילות חברתית ייחודית ומגוונת
- התקנת לחצן מצוקה בבית החבר ומענה אנושי 24 שעות
- ביקור רופא בבית בהשתתפות סמלית
- פינוי חירום באמבולנס בהשתתפות סמלית

כי איתנו את/ה לא לבד!!!

ירח - 050-8290654 מיכאל - 050-8290658
ראיסה - 050-8290656 ולדימיר - 050-8290657

דפוס סאלי

ביצוע כל עבודות הדפוס

דפוס אופסט, דיגיטלי ושלטי חוצות הובלה עד בית הלקוח

דפוס שנת נסיון בתחום הדפוס מאפשר לך לתת לך בדיוק מה שאתה צריך עם דפוס רב על דיוק כספתי ואיכות וכאופן של אמינה באוחות המאנים.

טל. 04-6345590 רח' הנשיא 56 חדרה

קובי זלוטניק מפתח סל

שרותי מנעולן מתקדמים נוסד ב-1954

שרותי תיקון ופריצה לרכב, בית, כספות מנעולים מוגני שיכפול ופריצה לפלדלת וזלתות עץ מצלמות ועיניות לדלתות וחדרים ואמצעי אבטחה נוספים נעילת דלת בשליטה מרחוק למוגבלי נגישות לתושבים ותיקים מחירים ומבצעים מיוחדים! ייעוץ חינם להגברת הביטחון האישי שלך

הנשיא 58 חדרה 04-6322251 050-5346973
בקרר באתרנו www.key4all.co.il

טקס סיום אירועי חודש ההצדעה לאוכלוסיה המבוגרת ומתן תעודות הוקרה לגימלאים המובילים מיזמי התנדבות

את: ימינה לוי | yemimale@gmail.com

אורון אריה - זוכה על הובלת **הטלוויזיה הקהילתית - העמותה למען הקשיש בחדרה** - מיזם התנדבותי לגימלאים, שאריה מנהל בהתנדבות. הוא מרכז את פעילות הקבוצה, דואג לקורס למתנדבים חדשים, השתלמויות לוותיקים, ולפעילות חברתית לכל חברי הקבוצה. הודות לפעילותו הברוכה ולגיוס המתנדבים המסיבי שלו, הקבוצה היא הגדולה והאיכותית בארץ, ברמה גבוהה ובמקצועיות רבה.

בצלאל יצחק - זוכה על הובלת **חוג החקלאות של גימלאי משרד החינוך בחווה החקלאית בחדרה**. יצחק, אגרונום בהשכלתו, שהיה יועץ בענייני קרקע ומים במשרד החקלאות, מדריך קבוצת מורות וגננות גמלאיות, בשתילה, נטיעה וגידול ירקות ויוצר בכך עניין ופעילות מבורכת לגמלאיות, ומודעות בכלל לנושא החקלאות המודרנית בימינו. הוא מנהל את החוג בהתנדבות ודואג לקבוצה להרצאות, טיולים ופעילויות אחרות.

ברגמן מינה - זוכה על הובלת קבוצת **נשות הגיל הבכיר בויצו חדרה**. מינה מרכזת בהתנדבות את קבוצת הנשים, שסורגות מיגוון מוצרים למכירה למען פעילויות ההתנדבות של הסניף בחדרה. היא דואגת לכל מחסורן ומפנקת אותן בדרכים רבות. הקשר שלה עם נשים אלה הוא קשר חם ואוהב וראוי לציון מיוחד. מינה מהווה דוגמה ומופת להתנדבות בסניף ויצו כולו.

וולשטין יאשיהו - זוכה על הובלת **סניף המועצה הצינורית בחדרה**. הסניף הוא בין המובילים בארץ, הודות ליוש, שמקדם פעילויות להעמקת הצינורות ומגביר את הקשר למדינה, דרך

את: ימינה לוי | yemimale@gmail.com

פריז, עיר האורות, הפכה תוך שלוש שעות לעיר בלהות, אימה וחשכה. 132 קורבנות טבח, נרצחו בידי טרוריסטים איסלמים. הרשתות החברתיות הוצפו בתגובות מתלהמות של אנשים ששמחו לאידי: "יופי, סוף סוף האנטישמים הללו ילמדו על בשרם, מהו טרור". לכך נאמר: "בנפול אויבך אל תשמח", כל שכן בנפול חפים מפשע. היו גם תגובות של המתונים יותר, שגילו קצת חמלה, והסכימו שזה נורא ואיום. הם מאמינים שמעז יצא מתוק. עכשיו שהאירופאים חווים על בשרם את זוועת הטרור, יגלו אמפטיה למצבנו ויפסיקו לגנותנו. ואנו אומרים לא מינה ולא מקצתיה. האירופאים נזהרים מאד מלציין שהטרור הוא איסלמי. כאילו שהטרוריסטים באירופה הם מין חייזרים שצצו משום מקום. ואילו הטרוריסטים אצלנו הם ערבים מדוכאים רעבים ומשוללי זכויות. כמו שאמר אחד מבינינו, שהטרור בפריז הוא נגד תרבות ואילו בישראל הוא נגד כיבוש. איזו "אבחנה חדה"! משמע, אם לא היה כאן כיבוש, היו הורגים אותנו על רקע תרבותי, שזה היה יכול להיות ממש נוח, מרגיע ומנחם. נצטט את העיתונאי בן דרוור ימיני שציטט את האמריקאי סם הריס: "האמת היא שכולנו חיים בישראל, אבל חלק מאיתנו לא מבינים זאת". נקווה שאור הנרות של חנוכה יאיר את עיני כולם לראות נכוחה, ננהג כיהודים ולא נשמח למפלת אחרים. איך אמר בחדות לשונו ליאור שליין על אחד ממנהיגיו, שהוא הרכין ראשו לזכר קורבנות הצרפתים, "כדי שלא ייראו את חיובו". לא, אנחנו איננו מחייכים. מאד עצוב לנו כשרע לזולתנו.

	9	8	7	6	5	4	3	2	1	
13			12		11					10
				16		15				14
					19		18		17	
	24						23	22	21	20
			28	27		26				25
34	33			32		31	30			29
		39			38		37	36		35
			43			42		41		40
				48	49		47			45
					53		52		51	50
										54

תשבץ 7 במרץ 2015

את: כהנה נח | amal.zm@012.net.il

מאונן
1. מצב בו השמש מסתירה את הלבנה על ידי כדור הארץ. 8. זע 10. ...בנתה סוכה. 11. נותנות. 14. מקור מים. 16. מוקף סורגים וגדר. 17. מאכל לחנוכה. 20. תכשיט. 23. מעריץ. 24. מלכת אנגליה. 25. מאכל לצמחונים. 26. מנורת החג. 29. עמק בלעז. 30. לא ער. 32. מהגפיים. 33. בהם. 35. מונע, עוצר. 37. רמאים, ערמומיים. 40. חייל. 42. חפרו. 43. כאב. 46. אוכל, דיאטה, מזון. 48. ענקי עצום. 50. משבטי ישראל. 51. דריכות כוננות. 53. מפריד, מגביל. 54. צומת, הצטלבות (5,4)

מאונן
1. בלי 2. יושב ראש (ר"ת) 3. נעמד 4. חזותי, נראה 5. יתרון חסר 6. גבוה 7. בעל צבע חום 8. מדליקים אותם בחג 9. סוג חשבון בבנק (ר"ת) 10. ברכה למוצאי שבת 12. פנו הצידה הלכו 13. חסר חוש הריח 15. חג האורים (6,2) 18. נהר באיטליה 19. נרתיק החרב 21. דלדול 22. מיומנות, מקצוענות 24. חיבב מאוד 27. פרגוד, מסך 28. בשביל, למען 31. עצם בפה 34. גיבורי הניצחון בחנוכה 36. מחזה מוזיקלי 38. אחו, שדה 39. אמצעי, מקשר 41. עייף, נחלש 44. לכלוך, טיגופת 45. הגן הראשון 47. שלווה, נועם 49. טיפש, אידיוט 52. אדון

הצדעה להורים
את: יאקו וועלס | yoshwols@walla.com

הפרעה באמצע הלילה אחד מגיע לעבודה טרוט עיניים ומספר לחברו: "אל תשאל איזה שכנים דפוקים יש לי! שכן חצוף אחד דפק לי בדלת ב-2 בלילה!" "באמת חוצפה", משיב החבר, "הוא העיר אותך?" "יש לו מזל שלא ישנתי", משיב לו, "הייתי בדיוק באמצע אימון תופים".

קו הגנה יצירתי עורך דין שמגן על נאשם בפריצה מנסה קו הגנה יצירתי כזה: "מרשי הכניס את ידו כך שתם לתוך חלון, ולקח כמה פריטים חסרי ערך. היד שלו אינה הוא עצמו על כל כולו, ואני לא רואה כיצד ניתן להעניש את כל הגוף על מה שעשתה יד בלבד." "מקובל עלי", עונה השופט, "אני אשתמש בהיגיון שלך וגוזר על היד של הנאשם מאסר של שנה. הוא יכול להצטרף אל היד לבית הסוהר, או לעזוב אותה." הנאשם קם, חיך, ובעזרת הפרקליט שלו, ניתק את הזרוע המלאכותית שלו, הניח אותה על דוכן השופט והלך לדרכו...

העמותה למען הקשיש חדרה
הטלוויזיה הקהילתית אמצע הדרך חדרה משדרת
בערוץ הקהילתי "מכאן" הוט (Hot) ו-1 (Yes) בבל הארץ ובערוץ הפתוח מספר 98 **ביום שלישי בשעה 11:00 בבוקר וביום שישי 17:30**

להלן הכתבות למגזין דצמבר מספר 181:

- 80 שנה לבית ספר ארלוזורוב
- השירים הישנים הפטיפון התקליטים
- תרבותי @ mail
- האם האנפות אוהבות בוטנים?
- איפה מיצי
- סיפור ל"ג בעומר

מהמטבח של סבתא
את: גתיה שרייבמן

לביבות בטטה מדהימות

(טעימות וקלות להכנה)

חומרים: (ל-20 יחידות)

- 4 בטטות בינוניות
- 3 ביצים
- 2 כפות גדושות קמח
- 1 כף סוכר
- מלח
- פלפל
- חצי כוס שמן קנולה
- או תרסיס שמן

אופן ההכנה:

- מקלפים וחותכים את הבטטות לפרוסות גדולות
- מניחים בקערה שטוחה, מוסיפים מעט שמן ומערבבים
- אופים בתנור בטמפרטורה של 160 מעלות כ-40 דקות מועכים את הבטטות קלות
- מוסיפים לקערה את יתר החומרים ומערבבים היטב
- מחממים במחבת חצי כוס שמן או תרסיס שמן למי שרוצה לשמור על המשקל.
- צרים מהבלילה כ-20 לביבות ומטגנים משני הצדדים 2-3 דקות.

העמותה למען הקשיש ואגף הרווחה המפעילים את הקהילות התומכות מרחיבים את שירותיהם

פעילות פנאי

למרותקי בית וותיקים בעזרתם של מתנדבים

בישראל, כרבע מחברי הקהילות התומכות הינם מרותקי בית. אוכלוסייה זו אינה נהנית מפעילות פנאי חברתית, דבר המעצים את תחושת הבידוד בקרבה.

מטרת התוכנית

- ✓ סיוע בהפגת הבידוד בקרב חברי הקהילה התומכת המרותקים לביתם.
- ✓ פעילות פנאי בבית ובחוץ.
- ✓ התאמת פעילות חברתית מונגשת.
- ✓ שיפור באיכות החיים.

התוכנית מתבססת על מערך מתנדבים קבועים, אשר מבקרים את חברי הקהילה בביתם פעם בשבוע למשך שנה לפחות. המתנדבים שיצטרפו לתוכנית החשובה והמאתגרת הזו, יקבלו הכשרה לתפקיד, הדרכה ולייוו צמוד לאורך פעילותם בתוכנית.

לפרטים נוספים ולהתנדבות ניתן לפנות לצליל שומר חי 054-5892559 Tzilis@gmail.com

שולי רוט אומנית ללא הפסקה

את: ימינה לוי ותיה שרייבאן | yemimale@gmail.com

אתיופים". הם יודעים לקלוע סלים ומגשים שמשתמשים בהם לאיג'רה (הפיתה האתיופית). שולי איננה חדלה מלהתפעל: "אנשים מקסימים, חמים חברותיים, אופטימיים, אוהבי חיים, ציוניים, אוהבי הארץ, מנומסים, מתעניינים באקטואליה, בקורה בצבא ובעולם". היא מלמדת אותם על "תרופות סבתא" והם נותנים לה עצות, רעיונות, ומרשמים לבישולים. שולי מקפידה שהפעילות תהיה תמיד סביב שולחן, כדי שיהיה קשר עין ביניהם ויחוו אינטראקציה קבוצתית. ההוכחה להצלחה: אין נשירה. כן, היא מבינה קצת אמהרית, והם מתייחסים אליה כאחת מהם (האמת, גם אנו היינו רוצים ששולי תאמץ אותנו!).

חולשה מיוחדת יש לשולי כלפי הילדים, במועדון מקסם (כ-50 ילדים מכתה א' עד ו'). את אהבתה היא מרעיפה עליהם, ללא גבול. עיניה נוצצות כשהיא מדברת עליהם: "הם רעבים לכל פעילות. וכאן ניתן להם הציוד המתאים למלא את רעבונם". הילדים מציינים, ממחזרים, לומדים להכיר ציורים מפורסמים. יש תמיד פינת אומן. כל כיתה זוכה לפעילות של שעתיים בשבוע. כמוכן שמתייחסים לחגים האתיופיים, לתרבותם, ולכפרים מהם באו הוריהם. מה שמצער, אך אינו מפליא, שאין כל תמיכה ממשלתית. יש רק עזרה קלה מהעירייה.

מה המשאלה של שולי?

"אני רוצה שיסתכלו על הילדים המיוחדים הללו, שיהיה להם בית חם, אהבה, שיהיו כתר לראש חדרה. שיתאפשר להכניס כמה שיותר ילדים ומורים. שתהיה תעסוקה ולא יסתובבו ברחובות ובפשע. שהסביבה של 'מקסם' תהיה מושכת ומזמינה".
ולגבי עצמה: "שיהיה לי סטודיו רחב-ידיים בחדרה, מקום ליצור".
אנו מצטרפים למשאלותיה. היא ראויה לכך!

חיי-אל סוכנות לביטוח (1988) בע"מ
מומחים לתכנון פנסיוני אישי, תנאים סוציאליים, פיננסים וביטוח

כל סוגי הביטוח

- משכנתאות
- השקעות
- ביטוחי רכב
- ביטוחי דירות

התנאים ייחודיים.

השוואת מחירים בכל חברות הביטוח.
בחירת מסלול השקעה לפי צרכי הלקוח ומצב השוק.
ליווי צמוד במקרה של תאונה, כולל הכנת מסמכים לתביעה משפטית במידת הצורך.

רח' לה-גרדייה 5 ת"א 67613
טל. 03-6394815 פקס. 03-6888066
E-mail: chael@bezeqint.net

חדרה נתברכה בנשים נדיבות לב ובנשים המצטיינות במלאכת מחשבת. שולי רוט נתברכה בשני הכישרים הללו. את שניהם היא משקיעה ביוצאי אתיופיה, בילדים ובמבוגרים כאחד.

שולי נולדה בשכונת בית-אליעזר בחדרה, באותה יחידת דיור בה היא מתגוררת עד היום עם בעלה, בנותיה ונכדיה. ביסודי למדה בקפלן והמשיכה בחקלאי פרדס חנה, שם הגיעה לנוף שונה, עצים פורחים, צמחיה, דשאים ובעלי חיים. כל אלה נתנו לה השראה מבורכת להתמסרות לאמנות. במשך 24 שנים עבדה בריפוי בעיסוק במרכז גריאטרי. לאחר פרישה מוקדמת, הסבה עיסוקה לעבודה עם ילדים, בתור אמנית, מציירת ומפסלת. עיקר תחביבה הוא למחזר, כדבריה: "כל דבר שניזרק לזבל: נייר טואלט, בקבוקים, מכסים ועוד". שולי עשתה כבר מספר תערוכות ליצירות האמנות שלה, בתל אביב (בגלריית אגם), ברניה שני, ובמתנ"ס "כנה מאיר", שהוא גם נגיש וגם פתוח לכל אחד. לדבריה: "מאז ומתמיד נמשכתי לאמנות, ירשתי זאת מאימי, שלמדה מלאכת מחשבת בהונגריה. היא תפרה בגדים מיוחדים. כאן גם היתה לה חנות צמר בבית".

שולי מחפשת מקורות, מציירת בתבלינים, וגם סורגת (פעם זכתה בפרס ראשון על יצירת ארנק מגלעין של מנגו). היא עובדת עם מבוגרים, מטעם העמותה למען הקשיש, בשעות הבוקר, פעמיים בשבוע, עם כ-30 משתתפים. הנשים ומיעוט הגברים נהנים מאד לצייר. הם לוקחים את יצירותיהם הביתה: ציורים, קערות מעיסת נייר טואלט ויצירות שונות מחומרים זולים וזמינים. שולי מסבירה: "אין לנשים זמן לעשות זאת בבית. שם יש להן תפקידים אחרים". אגב, נשים אלה, גם מצטיינות בריקמה. בעבר עסקו גם באריגה. לשולי יש קבוצה נוספת בגני אלון: "קבוצה מקסימה של מבוגרים

החברות אלון הנשים החברה
הטילה בהנאה עם

טלוי כון ירון קצ'ה

הסעות * אוטובוסים * מיניבוסים
טרנזיטים מכוארים וממוזגים
קשר אלחוטי, וידאו, טלוויזיה

רח' ביאליק 18, חדרה
טל. 04-6341827

כנאי לקרוא

את: א'ליזה רוזנווסר | aliza12817@bezeqint.net

המצאת הכנפיים 10 יונק

שם הספר "המצאת הכנפיים" כבר מעיד על תוכנו. אנשים המבקשים להשתחרר מהחיים העלובים בהם הם נמצאים, אנשים הרוצים לשנות את העוולות החברתיות, להמריא, להתעלות. למרות שהסיפור מתרחש במאה ה-19 ומדבר על קיפוח נשים, על הזלזול בהן, כמו: כיצד מעזה אישה להעלות על דעתה ללמוד משפטים? להביע בפומבי דעותיה הפוליטיות? לעמוד על זכותה לנהל חיי משפחה ולהמשיך לעסוק במקצועה? חשיבות רבה יש למעמד חברתי, רק נשואין לאיש עשיר בעל יחס חברתי יקנה לאישה אושר.

הספר מתאר את העבדות בדרום אמריקה על כל הגיוון החברתי והזלזול בחייו של האדם השחור. הספר כתוב בשני היבטים על אותו אירוע. קולה של שרה גרומק בתו של בעל אחוזה, והטי השפחה השחורה שנמסרה לשרה כמתנת יום הולדתה ה-12. שתייהן אינן משלימות עם המציאות בה הן נמצאות. שרה, שיש לה יותר אפשרויות יוצאת למאבק בחוסר הצדק וההתייחסות לעבדים. שרה מנסה להמריא מעל מוסכמות הדעות של סביבתה. לעזור לשפחה-חברתה הטי. אימא של הטי מגדלת את הטי באמונה האפריקאית שהשכמות של האדם, הן גיוון של כנפיים שהיו לאבותיה החופשיים. הטי נלחמת על נשמתה להישאר חופשייה, כפי שהיא אומרת לשרה: אני משועבדת כשפחה אבל חופשייה בנשתי, את לעומת זאת חופשייה בגופך, אבל כלואה בנפשך. השפה של סו מונק, ציורית בתיאורי התקופה של הבתים, הלבוש, המאכלים. נסחפתי בקריאה, זה ספר טוב במלוא מובן המילה.

חדשות האינטרנט

את: י'צחק (צ'קה) זודרפינלר | ipzhk@bezeqint.net

אין איש מאיתנו שאינו תוהה על מורשת אבותיו. אין אחד שלא ניסה לחפש פרטים על שורשי משפחתו. כל מפגש משפחתי מעורר בנו זיכרונות על עברנו, על מוצאנו, על תולדות אבותינו ואבות אבותינו.

אתר האינטרנט שאני מביא הפעם לפניכם, נותן מענה לכל ציפיותינו. הוא מאפשר לנו הקמת אילן יוחסין בחינם: אין איש מאיתנו שאינו תוהה על מורשת אבותיו. אין אחד שלא ניסה לחפש פרטים על שורשי משפחתו. כל מפגש משפחתי מעורר בנו זיכרונות על עברנו, על מוצאנו, על תולדות אבותינו ואבות אבותינו. אתר האינטרנט שאני מביא, נותן מענה לכל ציפיותינו. הוא מאפשר לנו הקמת אילן יוחסין בחינם:

www.myheritage.co.il

בעזרת האתר אנו יכולים לבנות בעצמנו את עץ המשפחה, ולעדכן אותו תדירות. אנו יכולים לגלות את המורשת המשפחתית שלנו, לעיין במסמכי לידה, מסמכי פטירה, ולהיעזר בכלי מחקר מתקדמים.

בכניסה לאתר אנו יכולים לבחור את השפה הרצויה לנו, לצפות בסרטון הדרכה מקיף ומעולה, למלא פרטים בסיסיים על עצמנו, ולאחר מכן לצאת לדרך המרתקת של בניית עץ משפחה וציליה למעמקי המסמכים והפרטים שמכיל האתר.

מי מכיר? מי יודע? ציפורה דנין

את: י'צחק (צ'קה) זודרפינלר | ipzhk@bezeqint.net

בגיליון הקודם של "כיוון חדש" העליתי את דמותו של עזרא דנין, מהבולטים בקהילה החדרתית והארצית של שנות ה-30, ה-40 וה-50 של המאה הקודמת.

ידועה האמרה שלצידה של כל אישיות מצליחה עומדת אישה מצליחה לא פחות. אכן, לצידו של עזרא דנין ניצבה אשתו **ציפורה**, שתרמה את כל כולה למען הקהילה שבקרבה היא חיה.

ציפורה דנין, בת מרכזי ומרים, נולדה בליטא בשנת 1910 ועלתה לארץ ישראל בשנת 1924. ציפורה התגוררה בכפר סבא, ובשנת 1930, בהיותה בת עשרים, הצטרפה לארגון "ההגנה". בשנת 1932 עברה לחדרה בעקבות בעלה עזרא, ומאז התבלטה בחברה החדרתית בתחומים שונים. תחילה המשיכה את שרותה ב"הגנה", ומשנים 1932 עד 1947 הייתה פעילה בארגון זה, בו עברה קורסים שונים, נשק קל, סמלים ועזרה ראשונה. בשיא פעילותה שימשה כמפקדת השירות הרפואי בחדרה ובנפת שומרון. הקימה את בית מד"א בחדרה ליד בית מגוריה, ועמדה בראש מד"א שנים רבות. הזוג דנין היה חשוך ילדים, ואת בית מגוריהם הורישו לעיריית חדרה למטרות קהילתיות. בית זה משמש עד היום כביתם של ארגוני קהילה שונים.

ויטמין B12

את: רחל ילין | rachelpy@zahav.net.il

ויטמין B12 נחוץ לגוף ליצירת כדוריות דם אדומות במוח העצב. הוויטמין מצוי רק במוצרי בשר או בשמרים. מחסור בו עלול לגרום לאנמיה ולפגיעה בלתי הפיכה בתאי העצב.

למה זה קורה?
מחסור בוויטמין B עלול להתרחש מכמה סיבות: אנמיה (חוסר דם), אנשים שעברו כריתת קיבה חלקית, מחלות אוטואימוניות, מחלת בלוטת התריס ומחלת אדיסון (אי ספיקה של בלוטת יתרת הכליה). חולים המטופלים בתרופות שמפחיתות את חומציות הקיבה כמו לוסק, גסטרו וכן גלוקופד' תרופה הניתנת לחולי סוכרת, וצריכה קבועה של אלכוהול. צמחונים שאינם אוכלים בשר ודגים, סובלים ממחסור בוויטמין B12. האנמיה תוקפת בעיקר מבוגרים שעברו את גיל ה-60.

מה הם התסמינים?
הסימפטומים של מחסור בוויטמין B12 מתפתחים באיטיות. הם מזהים בעייפות, חולשה, סחרחורת, דופק מואץ וקוצר נשימה. לשון אדומה וצורבת, חוסר תיאבון, בחילה ושלשולים. מחסור ממושך ב-B12 גורם נזק בלתי הפיך לתאי העצב. דבר שעלול לגרום להפרעות בזיכרון, דיכאון, אי שקט, חולשת שרירים ובעיות מוטוריות.

הטיפול:
השבת הוויטמין לגוף ברמות מספיקות, פרופ' משה גרטי מנהל מרכז רקנטי למחקר במרכז הרפואי בילינסון קובע שכמות הוויטמין שנוטלים היא הגורמת להצלחת הטיפול (500 - 1000 מיקרוגרם ליום). סיוכום מאמר מ-YNET בריאות.

מי מפתח מכתבת סיפור חיים?

את: Ruth.lapidor@gmail.com | רות לפידור

מנהגים, הכבוד למבוגרים, חיי חופש בטבע שפעמים הוא קשה ואכזרי ועוד. היום היא אם לשלושה ילדים בוגרי תיכון בחדרה. לאחר ששמעתי אותה עיבדתי את החומר וכתבתי את סיפור חיה.

בשלב השלישי השתתף גם בעלי. כל אחד כתב את סיפור חיי משפחתו ואת סיפור חיי.

בעלי מצא מחברת, שאביו בגיל 76, כתב את קורות חיי מילדותו עד נישואיו. המחברת היא אוצר שלא יסולא בפז.

בעברית יפה וגבוהה סיפר חמי על ילדותו בפולין, תיאר חוויות ממלחמת העולם הראשונה, מאבקם של היהודים לעלות ארצה, על החיים בחדרה בשנות העשרים של המאה הקודמת, על מאבקם של הפועלים לעבודה עברית בחדרה ובניית הארץ. רבות קראנו בספרי ההיסטוריה על הנושאים הללו, אבל מרגש במיוחד לקרוא חוויות אישיות של בן משפחה.

בעבודת המחקר לספר שלי, תיחקרתי בני משפחה. ונברתי במסמכים בארכיון של מוזיאון "החאן" לתולדות חדרה. קראתי מכתבים ומסמכים שמצאתי בבית. גיליתי הרבה סיפורים ואירועים שלא ידעתי עליהם, כיוון שהורי לא הרבו לספר לי על עברם. ידעתי שאבי היה בשורות "ההגנה". לא ידעתי, והתרגשתי לגלות, שאבי במלחמת השחרור עלה לירושלים בשיירה השניה שפרצה את המצור. במשאלת שלו היה מזון לתושבים, וגם נשק ותחמושת שהוחבא היטב תוך סיכון חיים. הקשר עם אבי נותק באותה תקופה והמשפחה חששה מאוד לחיי.

במהלך הכתיבה גברה הערצתי להורי החלוצים. הוריו מייצגים דור שעזב את ארץ הולדתם מרצון והאמין בדרכו. אנשים בעלי אופי חזק. דור שנאבק ונלחם בתנאים קשים מאוד על אידיאלוגיה שהאמינו בה.

ערכתי גם "עץ שורשים" משפחתי בעזרת אתר חנים במחשב. כתובתו: MyHeritage.com.

אחרי שעברתי את כל התהליך של כתיבת הספר,

הבנתי כמה חשוב לכתוב על חיינו למען הדורות הבאים. גמלאים יקרים, כיתבו על מה שעבר עליכם בימי חייכם, כדי שתשאירו מזכרת לדורות הבאים, בבחינת "והגדת לבנך". זמנכם עמכם. אל תפחדו לכתוב את סיפור חייכם. אל תגידו "אני לא יודע, אני לא יכול". כיתבו כל יום זיכרון אחד, סיפור שאתם זוכרים, חוויה שעברתם בילדותכם, מאורע אישי או לאומי שזכור לכם, סיפור שהורכים סיפרו לכם, ריחות, מראות. כיתבו בכתב יד, במחשב או הקליטו עצמכם ברשמקול. מלאו את יומכם בעיסוק מעניין ומהנה. יום אחד יהיה מי שיגיד לכם תודה.

לפעמים חולפים עוברים בחיינו הזדמנויות פז שאנחנו רק צריכים לתפוס אותן בשתי ידים, מבלי להסס או לפחד ואז אנו עוברים חוויות מדהימות.

כך קרה לי לפני כשנה. קראתי מייל על סדנה שעורכת "הקן לפיתוח חדרה" המזמין נשים, לכתוב את סיפור חיי משפחתן ותרבות ארץ המוצא, תוך בחירת המורשת שאנו ממשיכים לפעול על פיה. הסדנה יועדה לקבוצה משולבת שחציה נשים מהקהילה האתיופית וחציה ילדות ישראל ומתפוצות אחרות. הייתי פנויה וחשבתי שזאת ממש הזדמנות בשבילי להתנדב ולעזור. לא חשבתי בכלל שאני עתידה לצלול לנבכי העבר, לעבור חוויה מעצימה ולכתוב את סיפור משפחתי וסיפור חיי.

החלק הראשון של הסדנה היה שלב ההיכרות, החימום וגירוי הזיכרון, בהנחייתה של עדי שוח. הנשים בקורס באו מתרבויות שונות, מארצות מוצא שונות, מגוון גילאים רחב והשכלה מגוונת. כבר במפגש הראשון נפרצו כל המחסומים. נשות הקבוצה העלו זיכרונות מהעבר, סיפרו בפתיחות בלתי רגילה חוויות מהילדות, משחקי ילדות, מראות שנחרטו בזיכרון ועל ההווה המשפחתי.

אחת הנשים, שעלתה כילדה רק עם אמא שלה, מצפון אפריקה בתחילת שנות החמישים, סיפרה כיצד הן חגגו במחנה המעבר בצרפת, את ליל הסדר. עצב עלה בעיניה כשסיפרה שרק שתייה, לבד ללא חברים או קרובי משפחה, חגגו את ליל הסדר כהלכתו תוך הקפדה על כל כללי הסדר.

כל עדה וסיפורי העלייה שלה. העלייה של יהדות אתיופיה ב"מבצע משה" הייתה קשה ואכזרית במיוחד. בגלל המצב המדיני והרעב הקשה שממנו סבלו תושבי אתיופיה, אלפי תושבים וביניהם גם יהודים, צעדו במשך מספר חודשים, עד גבול סודאן וחיו מספר שנים במחנות פליטים של האו"ם.

חברתנו נזכרה בטרומה שעברה כילדה בת שנים עשרה. הוריה וששת אחיה, צעדו לעבר גבול סודאן, רק בלילות, במשך חדשים בתנאים קשים ומחפירים. רבים מתו מרעב וממחלות עקב התנאים הסניטריים הגרועים. אמה הייתה בהריון ונפטרה בזמן שהותם במחנה הפליטים בגבול סודן. ילדה בת שתיים עשרה בלבד, נשארה ה"בוגרת האחראית" על ששת אחיה הקטנים.

ישבתי מרותקת לסיפורים המרגשים, ומידי פעם אף הזלתי דמעה. החלק הזה היה חוויה מעצימה לכל הנשים.

השלב השני היה עבודה אישית עם בת זוג יוצאת אתיופיה בהנחיית יהודית ארז. חברתי סיפרה לי ושיתפה אותי על העבר שלה באתיופיה והקליטה בארץ. למדתי על החיים בכפר קטן, על שמחת החיים בתא המשפחתי המורחב והחם באתיופיה,

על הניסים... לכבוד הג ההנחה סיפור הנס de אספת נשה ניק

את: נלה ניק | nivnoga@bezeqint.net

איך נופלים לבור בעומק 50 מ' ונשארים בחיים? מסתבר שעוברי אורח, תושבים, ופועלים נהגו לזרוק לבאר העזבה פסולת שונה כגון פחים ישנים, עשבים, קופסאות שונות וכו'. אלה ריכזו את מכת הנחיתה.

בנוסף הבור היה כה צר שאחי כנראה נזרק מדופן לדופן דבר שהאט את תאוצת נפילתו.

הפציעות היו קשות: שברים, זעזוע מח, שטפי דם וכו'. אחי שרד את כולם וכעבור חודש שב אט אט להכרתו ולחיים מלאים.

הכבאי האמיץ שירד להצילו מהבאר קיבל צל"ש מאירגון הכבאים. ואני השלמתי את שמחת המשפחה בלידת בתי הבכורה רוד.

הנס שקרה למשפחתי ארע לפני 46 שנים. אחי שהיה בן 13, יצא לסיור מוקדם של טיול כמדריך בצופים באזור גבעת מיכאל (ליד נס ציונה). בעוד הנערים צועדים בגבעות הפורחות, שמו לב שאחי לא איתם. התחילו חיפושים, עד שמישהו שמע קול חלש מבטן האדמה. מסתבר שבדרך היתה באר ישנה לא מכוסה, ואחי פשוט נבלע בה. השלב הבא היה להזעיק צוות מכבי אש להוציא מעומק הבור. הסניף הקרוב ביותר היה בראש"צ, לקח להם כחצי שעה להגיע. אחד הכבאים התנדב לרדת לבאר (משימה שהייתה כרוכה בסיכון לא קטן!), הוא קשר עצמו לחבל והורד בזהירות לעומק. כל החבל כבר נוצל ועדיין הכבאי היה רחוק כעשרים מטרים מאחי.

מסתבר שהחבלים התקניים של אז היו באורך 25 מ' ועומק הבאר היה כפול! מכונת הכבאים חזרה לראש"צ להביא חבל נוסף שנקשר לחבל הראשון וכך הוציאו את אחי מהבור, חסר הכרה אך חיי! זו הייתה התחלת הנס:

מתתיהו החשמונאי לנצח

את: א'איהו וועסין | yoshwols@walla.com

היוונים. נקמנו באויבינו והמשכנו לשמור את מצוות התורה. מדוע דווקא יהודה, בנך השלישי, החליף אותך בהנהגת המרד?

"יהודה נחשב למצביא היהודי המהולל ביותר באותה תקופה ולכן נבחר לשר צבא והנהיג את המורדים לכיבוש ירושלים. המרד החזיר לעם את הריבונות על הארץ והביא להקמתה של מדינת החשמונאים."

מהו נס פך-השמן ומה השלכתו על הדלקת נרות חנוכה?
"כאשר כבשנו את ירושלים, ביקשנו לחדש את העבודות בבית המקדש, שכללו את הדלקת המנורה. מצאנו רק פך קטן של שמן טהור ובו כמות מספקת להדלקה ביום אחד. כידוע אירע נס, והשמן הספיק להדלקת המנורה שמונה ימים. לזכר נס זה, חוגג עם-ישראל את חג החנוכה במשך שמונה ימים. החג מצויין בעיקר בהודיה ובהדלקת נרות-חנוכה."

בבית אבא ז"ל היה מקובל להדליק נרות ולא שמן. הדבר הישרה אופי חגיגי, צבעוני וססגוני. מדוע מועדפת הדלקת נרות משמן?

(העייפות אוחזת במתתיהו): "ניתן להדליק בכל סוג של נר או שמן ובלבד שישאר דלוק לפחות חצי שעה. כדאי להדליק את הנרות הארוכים או בשמן-זית, כפי שנהגנו בבית-המקדש."
ראיתי שהארכנו בשיחה אך לא התאפקתי מלשאול את מתתיהו: מדוע לא כללה התקרבות מאכלים ברוח התקופה?
"כל סממני האוכל ומשחקי-חנוכה הומצאו שנים אחרי תקופתנו. בקשה לי אליך: כשתגיע הביתה שלח לי מעט סופגניות ולביבות ואל תשכח לצרף סביבון, חנוכיה ונרות."

תודה לך מתתיהו החשמונאי, האש שאנחנו מביאים מקברות המכבים צריכה להדליק גם את ליבות האנשים והנוער. האש צריכה להשרות בנו את רוח המכבים ולהחדיר את הרצון לבכר את טובת האומה על כל אינטרס אחר. אסיים בציטוט מהשיר מי ימלל: "ובימינו כל עם ישראל, יתאחד, יקום וייגאל". חג אורים שמח.

זמן רב עבר מאז הריאיונות שקיימתי עם זרש, ושתי ועידית אשת לוט, ושוב עברה בי הכמיהה המיוחדת לראיין דמות מן העבר הרחוק.

הפור נפל על מתתיהו החשמונאי, היות ובקרוב נחגוג את חג החנוכה. הגעתי בנקל לביתו הצנוע של מתתיהו במודיעין. האיש הנראה צעיר מגילו המופלג, קיבל אותי בסבר פנים יפות ומיד הסבנו אל שולחן עמוס בתקרבות.

(אחרי מנוחה קלה) **מי אתה מתתיהו? או שמא ניתן לכנותך מתי, או מתס, או מתסיהו, או סתם יהו ברוח הטכנולוגיה המודרנית? אולי מר חשמונאי? הרב חשמונאי? רבי מתתיהו הכהן הגדול? אביהו?**

"שמי המלא, מתתיהו, ערב לאוזני כיון שהוא שם מיוחד וייחודי, ממש כשמך, יאשיהו. אגב, הבנתי שאנחנו קרובי משפחה כיון שאני כהן ואתה לוי."

קוראי עיתוננו למדו היסטוריה ומכירים את השתלשלות העניינים מתקופת היוונים. מה נעשה מאחורי הקלעים?

"עם תחילת פעילותם השתלטנית של היוונים, רעייתי, אני וחמשת בנינו עזבנו את ירושלים ועברנו למודיעין. מה חשבו שמצאו פרייר? אחרי שנים כה רבות אבגוד באלוקי ובעממי? אשקר לעצמי? קריאתי המפורסמת 'מי לה' אלי' משכה אלינו יהודים רבים וביחד פעלנו בנחישות ובעקביות נגד היוונים בהריסת במות ובמילת הבנים."

מה המקור לכינוי "חשמונאי" המופיע בצד שמך ואשר הועבר לשושלת מלוכה הנקראת "חשמונאים"?

מתתיהו (אחוז שרעפים): "לא לגמרי ברור מה מקור הכינוי 'חשמונאי'. יש הטוענים כי מקורו בשם סב סבי, חשמונאי, ויש אומרים שמקורו בשם של עיר שהייתה מדרום לבאר שבע.

קראתי שמקור השם מופיע בראשי תיבות של: "חרב שלופה מעל וננצח את היוונים", האמנם?

(בספקנות): "אולי...חברנו היתה אמנם שלופה ואכן ניצחנו את